החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

תיאטרון האוניברסיטה

הפקת התואר השני בבימוי
בשיתוף
התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

הלוך

מאת **דון קינג**

תרגום **אמיר זלוטר ויוליה קידר**

בימוי **יוליה קידר**

~ תיאטרון האוניברסיטה ~

שחקני.ות "הלוכד"

יותם ויצמן

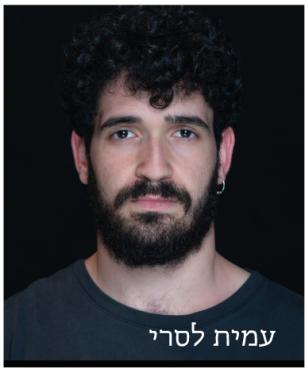
עמית לסרי

הדס מירון

יובל קרסל

תיאטרון האוניברסיטה מציג:
הפקת התואר השני בבימוי

הלוכד

מאת: **דון קינג**
תרגום: **אמיר זלוטר ויוליה קידר**
בימוי: **יוליה קידר**

בעיצוב תלמידות התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:
תפאורה: **ענבר שירן שטיקמן**
תלבושות: **רוני שביט ריביר**
תאורה: **נטע קנוניץ**

מתאמת אינטימיות: **ערגה יערי |** הדרכת טקסט: **ענת זמש-ריגל**

בהשתתפות:

ויליאם - **יותם ויצמן***

סאם קוביי - **עמית לסרי****

שרה בוקס - **הדס מירון*****

ג'ודית קוביי - **יובל קרסל******

הפקה וניהול הצגה: **נעם טיילור |** ע. במאית וניהול הצגה: **סהר נאור רוחס**
ניהול ייצור תפאורה: **תמר בסט** | ניהול ייצור תלבושות: **אלה אימבר**
ניהול תאורה: **יונתן רזניק |** ע. ייצור תפאורה: **רוני אנגלמן** | ע. ייצור תלבושות: **שירה כתב**
הפעלת סאונד: **דנה לוי |** צוות טכני וסדרנות: **יובל דן, דני לבנפלד**
עריכת תוכניה: **סהר נאור רוחס**

עיצוב כרזה: **מתן אמסלם**
צילומי סטילס ופורטרטים: **תמי שחם**

הפקת טריילר: **TPP - עדי בר-חי, אורי דישי וחן סקונדה**

* תלמיד מסלול בימוי, שנה ג'
** תלמיד מסלול מצטיינים במשחק שנה ג'
*** בוגרת מסלול המצטיינים במשחק
**** בוגרת סמינר הקיבוצים

דברי הבמאית

יוליה קידר

Terrifying - I was once an

animal.

Terrifying - my descendants

will say, I was once a human being.

By Volodymyr Svidzinskyi

Translated from Ukrainian by Virlana Tkacz and Wanda Phipps

תקציר העלילה

סהר נאור רוחס, עוזרת בימאית

"הם הוליכו אותו לביצה וצחקו בזמן שהוא טבע"

(מתוך המחזה)

בעולם בו השועל הוא אויב האנושות, הלוכד מגיע לחווה מבודדת, במטרה לגלות אם היא מזוהמת בשועלים. החיפוש מוביל למשבר אמונה, שמדרדר את הלוכד לדרך אפלה והרסנית.

ערמומית מטבעה, החיה פעילה בעיקר בשעות הדמדומים ובלילה, אז פעילויותיה משחרות הרעה נסתרות מעין. החיה ניחנת ביכולת השפעה על מזג האויר, וכפועל יוצא על הרס יבול האיכרים באמצעות שיטפונות ובצורות בלתי צפויות. השועל הוא בעל יכולת ערפול חושים וביכולתו לתעתע בחזיונות שווא אנשים בעלי יציבות נפשית רעועה ולשבש את חלומותיהם של חלשי האופי. תחת ההשפעה של השועל, טובי הלב וטהורי הכוונות נעשים גרגרנים, שתיינים, עצלים או...סוטי מין. עליך, לוכד, להיות נקי בגוף ובנפש.

(ויליאם, סצנה 9, קטע שירד מההצגה)

על המחזאית דון קינג (Dawn King)

מאת נעם טיילור, מפיקה וסהר נאור רוחס, עוזרת במאית

דון קינג היא מחזאית בריטית שנולדה בשנת 1978. הקריירה של קינג כמחזאית החלה ב-2008 עם המחזה ***נשף הכלבות***, שהועלה בתיאטרון בלונדון. מחזותיה הבאים כוללים את ***הלוכד***, שעלה בבכורה בתיאטרון פינבורו ב-2011 וזכה בפרס הכתיבה החדשה של פאפטנגו, ו-***פסלי מים***, שעלה בבכורה בתיאטרון בוש ב-2013.

עבודתה של קינג ידועה בחקר הנושאים האפלים שלה ובשימוש שלה באלמנטים סוריאליסטיים ופנטסטיים. מחזותיה עוסקים לעתים קרובות בסוגיות של כוח, שליטה וזהות, ולעתים קרובות מאתגרים מבנים נרטיביים מסורתיים. במחזות כמו "הלוכד" היא חוקרת את הדרכים שבהן יחידים ומוסדות מפעילים שליטה על אחרים, ואת ההשפעה שיש לכך על חייהם וזהותם. הדמויות שלה מוצאות את עצמן לעיתים קרובות נאבקות בכוחות חיצוניים המבקשים להשתלט עליהם או לנצל אותם.

קינג ידועה גם בשימוש שלה באלמנטים סוריאליסטיים ופנטסטיים כדי ליצור תחושה של חוסר התמצאות ועמימות. במחזות כמו ***פסלי מים*** ו***ללא פנים***, היא משתמשת בדימויים חלומיים ובסיפורים לא ליניאריים כדי ליצור תחושה של אי נוחות ואי ודאות. גישה זו יכולה לאתגר את הקהל להטיל ספק בהנחות ובפרשנויות שלהם לגבי האירועים על הבמה.

בנוסף, קינג מערערת לעתים קרובות מבנים נרטיביים מסורתיים כדי ליצור פיתולים ותפניות בלתי צפויות במחזותיה. לדוגמה, ב***הלוכד***, היא משחקת עם ציפיות הקהל בכך שהיא חושפת לאט לאט את האמת על הדמות, שמוצגת בתחילה כדמות הרואית לפני שהיא מתגלה כמשהו מורכב ומטריד הרבה יותר.

אחד הנושאים המרכזיים שעולים במחזותיו של קינג הוא חקר הדינמיקה של כוח. ברבות מיצירותיה, קינג בוחנת כיצד יחידים וקבוצות יכולים לזכות ולהפעיל כוח על אחרים. לדוגמה, במחזה שלה ***הלוכד***, קינג מתארת עולם דיסטופי שבו סוכנות ממשלתית, הלוכד, מחזיקה בכוח מוחלט על האוכלוסייה, תוך שימוש בפחד ובמניפולציות כדי לשמור על שליטה. באופן דומה, ב***צפנים***, קינג חוקרת את הדינמיקה הכוחנית בעולם הריגול, ומדגישה כיצד הדמויות משתמשות בסודות ובמידע כדי לשלוט באחרים.

נושא נוסף שחוזר על עצמו ביצירתה של קינג הוא רעיון הבידוד והניכור. רבים ממחזותיה מציגים דמויות המנותקות מאחרות או מרגישות מנותקות מהחברה. ב***הלוכד***, למשל, הדמות המרכזית, סמואל, הוא חקלאי מבודד מהקהילה שלו בשל האובססיה שלו למגר את השועלים. ב***מלח,*** קינג בוחנת את החוויה של אישה שתקועה לבדה על אי בודד, ומדגישה את האתגרים העומדים בפניה בניסיון לשרוד ולשמור על שפיותה.

עבודתה של קינג מציגה לעתים קרובות גם התמקדות בסביבה ובהשפעה שיש לבני אדם עליה. ב***הלוכד***, למשל, הדמויות אובססיביות לגבי הגנה על היבולים שלהן מפני איום השועלים, מה שמשקף דאגה גדולה יותר מההידרדרות הסביבתית. באופן דומה, ב***מלח,*** מאבקו של הגיבור לשרוד על אי בודד מדגיש את הפגיעות של עולם הטבע ואת חשיבות הקיימות.

בנוסף לנושאים אלה, מחזותיה של קינג כוללים גם התמקדות חזקה בפיתוח דמויות ומערכות יחסים. רבות מיצירותיה מציגות דמויות מורכבות ופגומות שצריכות לנווט בדינמיקה בינאישית קשה. כך למשל, ב***הלוכד***, מערכת היחסים של סמואל עם אשתו מתוחה בשל האובססיה שלו לשועלים, בעוד שב***צפנים***, מערכות היחסים של הגיבורה עם משפחתה ועמיתיה מסובכות בגלל הסודות שעליה לשמור כמרגלת.

עבודתה של דון קינג בתיאטרון מאופיינת בעניין רב בחקר נושאים ומערכות יחסים מורכבות. המחזות שלה מאתגרים את הקהל לחשוב לעומק על דינמיקת כוח, דאגות סביבתיות והחוויה האנושית של בידוד וניכור.

(מתוך אתר האינטרנט dawn-king.com)

מעצבת התפאורה

ענבר שירן שטיקמן

המחזה ***הלוכד*** מתאר עולם עתידני עם גישה מיושנת בו האנשים מנסים לשרוד מיום ליום. עולם עם בעיות אקלים רבות שפוגעות בתוצרי האדם בחוות, אך בעולם זה מאמינים שאויב האנושות הוא בכלל שועל ונאחזים בזה.

בתהליך עיצוב החלל היו כמה מושגים שליוו אותי ורציתי להביא אותם לידי ביטוי בחלל עצמו בניהם המתח בין המוכר למנוכר, חלל אפוקליפטי, מזוהם אך עם זאת נקי ומסודר, פשטות, הפשטה ומינימליזם.

החלל מתאר מקום כללי, לא ספציפי, ובו קיר ברזל גדול וכבד הניצב אל מול הצופים, ממנו דלת קטנה וצרה לכניסה לחלל. על הרצפה חומר שחור ואפוקליפטי שבאופן פריסתו על הרצפה מעביר איזה תחושה של אלגנטיות וניקיון. הריהוט גם הוא מברזל בעל עיצוב שלא תואם את החומר ממנו עשוי, מאורך מאוד וסגפני. החלל בעל צבעוניות כהה שלא מבשר טובות.

עיצוב הבמה כחלל גדול ובו מעט פריטים נותן הרבה מקום לתנועה משחקית, לה רצינו לתת מקום במחזה זה. חלל שנותן מקום לסיפורם של סמואל וג'ודית, זוג הורים, במהלך ביקורו של הלוכד אשר הגיע במטרה לבדוק האם החווה שלהם מזוהמת בשועלים. מחזה על אמונה, הישרדות, פחד והרבה תקווה להישאר אנשים ישרים.

אך האם האמת תיחשף?

מעצבת התלבושות

רוני שביט ריביר

בעולם בו מתרחשת ההצגה ***הלוכד*** האינדיבידואל עובר רדוקציה והמשמעות שלו נקבעת רק על ידי התפקיד אותו הוא ממלא בחברה. כיצד נראים אנשים בחברה שמטרתה למחוק את הזהות האישית? כאשר ניגשתי לעצב את התלבושות להצגה התמודדתי עם הקושי לעצב חברה שלמה על ידי ארבעה פרטים בלבד, וליצור תחושה של 'תלבושת אחידה' מבלי לאפשר השוואה מול שאר החברה. השימוש העיקבי בסריגים, חזרתו של מעיל הגשם, והפרדת הגברים והנשים על ידי חלוקה בין מכנסיים לחצאיות תרמו רבות ליצירת תחושת האחדות החברתית.

המחזה אינו מספק לנו מידע על התקופה שבה הוא מתרחש, אך התחושה הנוצרת היא של עתיד דיסטופי, מעוות. עתיד שהדרדר לאחור. מטרת התלבושות היא ליצור תחושה על זמנית, לרפרר לעבר, אך מבלי להיות ארכאיות. תחושה זו נוצרת על ידי שילוב בין הגזרות המיושנות לבד הסינטטי העדכני, והניגוד בין הכפריות הפשוטה למעילי הגשם הגסים. שילוב זה בין הישן לחדש יוצר תקופה שאין אנו יכולים לזהות, אך אנו חשים כי משהו בה מעוות מהיסוד.

התלבושות בהצגה פועלות במסגרת פלטת צבעים מצומצמת מאוד, כאשר לכל דמות הגוון המיוחד לה. הלוכד עצמו, וויליאם, מנוגד לשאר הדמויות בצבעו האפור הקר, בעוד תושבי הכפר לבושים בצבע. הוא הזר, הבא מן החוץ, המייצג את חוקי החברה והמדינה המאיימים על אורך החיים של הפרט.

המחזה נפתח ונסגר בשתי סצנות הדומות מאוד זו לזו, המתנה בבגדי החג לבואו של הלוכד. בתחילת ההצגה לבגדי החג משמעות חגיגית גם אם מתוחה, אך בסופה של ההצגה בגדים אלו טעונים משמעות כבדה ומאיימת של אסון מתקרב.

מעצבת התאורה

נטע קנוניץ

מציאות אבודה ועולם רקוב. ***הלוכד*** מתקיים במרחב אפוקליפטי, חסר, קטסטרופאלי. מפגשים אינטימיים נגועים באובדן ובושה. האנושיות אותה אנחנו מכירים מתגלה כאחרת, לא מוכרת, מותאמת למצב של חירום והישרדות. שפת התאורה בהצגה היא אחד מהרכיבים שמבנים את העולם הפיזי הזה. עולם עקר, מת, ממשוטר וריקני. על גבי התפאורה המינימליסטית, יצרנו שכבה נוספת של קור, חולי ועקרות. הדגשנו את האדמה, השחורה, העקרה, עשויה גומי גרוס ומת. לעיתים האנושיות והצבעוניות מנסה למצוא את דרכה חזרה אל העולם, אך היא ממושטרת חזרה אל החושך. כל אלו נמצאים בניגודיות אל הופעת החלל הלבן, קופסאת האור הבוהקת שנגלה בסיום ההצגה. מה קורה במפגש בין אור וחושך? בין שחור ולבן? האם יש באמת הבדל? האם המציאות באמת השתנתה? או שהכל בראש שלהם? על בסיס אור קר ככל הניתן, ניסינו לייצר תמונות תאורה בהן הזוויות אינן נוחות והאינטימיות אינה אפשרית. זהו מרחב בו הקרבה מולידה מרחק ודווקא החום מייצר קור. כדי להביע זאת השתמשנו באור LED קר ובתאורת תיאטרון בגוון צהוב קר וחולני.

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: **ד"ר דרור הררי**
עוזרת מנהלית: **דנה אורן – בר חי**
מזכירת סטודנטים: **הילה פלק**

ראש מסלול בימוי: **איגור ברזין**
ראש התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: **במבי פרידמן**
ראש מסלול מצטיינים במשחק: **יעל קרמסקי**
ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר: **ד"ר דפנה בן שאול**
ראש מסלול קהילתי: **ד"ר חן אלון**
ראש המסלול העיוני: **ד"ר דרור הררי**

מזכירת התכנית למצטיינים בעיצוב: **אורית צילר**
ע. לראש מסלול מצטיינים במשחק: **עדן שטרית**

תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: **אלון טיראן**
רכז הפקות: **גיא גודורוב**
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: **דני בילינסון**
מנהל טכני: **אלכס וולסקי**
ע. מפיק: **לין שלום בלה**
מזכירת הפקות: **עינת צ'אקי גואטה**

נגר: **סרג'יו גריסק** | תופרת: **ולנטינה סטץ**
מנהלת מתפרה ומחסן תלבושות: **נגה פז אוקסמן**
תכנות סאונד: **עודד רוסלר** | מחסן תלבושות ואביזרים: **ניצן חן פרום**

חונכי ההפקה:

חונך בימוי: **פרופ' גדי רול**
חונכת עיצוב תפאורה: **כנרת קיש**
חונכת עיצוב תלבושות: **ילנה קרליך**
חונכת עיצוב תאורה: **איריס מועלם**
חונכת עריכת תוכנייה: **ד"ר שרון להבי - אהרונסון**
חונך ניהול ייצור תפאורה: **דרור הרנזון**
חונך טכני תאורה: **דן גלזר**

להצטרפות לרשימת התפוצה של תיאטרון האוניברסיטה
הירשמו בקישור: www.bit.ly/theatremailtau

לרכישת כרטיסים: www.bit.ly/tautkts1